

Dato: 22. juni 2009
Kontor: Visum, Udsendelser
og Humanitære Sager
J.nr.: 2009/4111-437
Sagsbeh.: KSK
Fil-navn: UUI 129 - besvarelse.

Besvarelse af spørgsmål nr. 129 stillet af Folketingets udvalg til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 5. maj 2009 (Alm. Del – spørgsmål 129).

Spørgsmål:

"I forlængelse af svaret på spørgsmål 97 bedes ministeren uddybe, om begrebet "medvirken til udsendelse" ifølge ministeriet skal forstås som en række objektive kriterier, der skal være opfyldt, eller om der er tale om en række subjektive kriterier, der afhænger af den konkrete situation og person. I tilfælde af, at ministeren betragter begrebet "medvirken til udsendelse" som en række objektive kriterier, bedes ministeren opliste samtlige kriterier, der skal være opfyldt for, at udlændinge kan betragtes som værende medvirkende til sin egen udsendelse af landet".

Svar:

Jeg skal indledningsvis bemærke, at der ikke i udlændingeloven findes en egentlig definition af begrebet medvirken og at kravene til medvirken (omfang og nærmere indhold) derfor vil afhænge af forholdene i den enkelte sag.

Kriterierne for, hvornår en udlænding anses for medvirkende til sin egen udsendelse fremgår af bemærkningerne til udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, (nu § 9 c, stk. 2). Lovbemærkningerne, herunder kriterierne for medvirken til udsendelsen, er udmøntet i en række vejledninger udarbejdet af Integrationsministeriet – senest vejledning nr. 122 af 13. juli 2000 "Vejledning om behandlingen af sager om opholdstilladelse på grund af udsendelseshindringer, jf. udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4".

Det fremgår heraf, at Rigspolitiet i forbindelse med forelæggelsen for Udlændingesservice skal redegøre for de hidtidige udsendelsesbestræbelser, herunder for om det har været muligt for udlændingen at udrejse frivilligt, om udlændingen i så fald aktivt har søgt at udnytte

en sådan mulighed for frivillig udrejse, om udlændingen har underskrevet "erklæringen om medvirken til udsendelse af Danmark", om udlændingen reelt har medvirket til udsendelsen, og om denne reelle medvirken har været konstant siden udløbet af udrejsefristen.

Det fremgår af udlændingelovens § 40, stk. 4, at drager politiet omsorg for en udlændings udrejse, skal udlændingen meddele de nødvendige oplysninger hertil og medvirke til tilvejebringelse af nødvendig rejselegitimation og visum og til udrejsen i øvrigt.

Et helt grundlæggende krav vil være, at udlændingen af egen drift meddeler politiet de korrekte oplysninger om sin identitet, det vil sige navn og fødedata, fødested og nationalitet, og i videst muligt omfang fremlægger dokumentation herfor, med henblik på, at politiet kan videregive disse oplysninger til hjemlandets myndigheder til brug for identifikation af den pågældende som statsborger i det pågældende land. En sådan identifikation er helt afgørende for hjemlandets accept af at ville modtage den pågældende og dermed for hjemlandets udstedelse af hjemrejsedokument. De helt konkrete oplysninger, som udlændingen skal give til brug herfor, vil variere fra land til land, idet de enkelte lande har forskellige registreringssystemer som grundlag for at kunne identificere egne statsborgere.

Udlændingestyrelsen (nu Udlændingesservice) har på baggrund af vejledning nr. 122 af 13. juli 2000 i april 2006 udarbejdet "Vejledning om § 9 c, stk. 2, en vejledning om behandlingen af sager vedrørende udsendelseshindrede asylansøgere".

Det fremgår heraf, at det følger af udlændingelovens § 30, stk. 1, at det påhviler en udlænding – der ikke har ret til at opholde sig her i landet – at udrejse af landet. Såfremt udlændingen ikke udrejser frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen, jf. udlændingelovens § 30, stk. 2. Det forhold, at en ansøger påberåber sig, at det ikke er muligt at gennemføre tvangsmæssige udsendelser til den pågældendes hjemland, kan ikke føre til en ændret vurdering, idet det er en absolut betingelse for meddelelse af opholdstilladelse som udsendelseshindret, at den pågældende udlænding medvirker til udsendelsen.

Denne betingelse gælder, uanset om udsendelse af andre grunde end den pågældende udlændings manglende medvirken ikke er mulig. Dette medfører, at selv om Rigspolitiet vurderer, at en udsendelse er udsigtsløs, vil der ikke kunne meddeles tilladelse, hvis den pågældende ikke har medvirket til udsendelse i mindst 18 på hinanden følgende måneder siden udløbet af den sidst fastsatte udrejsefrist.

Det skal indgå i vurderingen af, hvorvidt en udlænding har medvirket i forbindelse med udsendelsesbestræbelserne, om den pågældende har haft mulighed for at udrejse frivilligt, og om udlændingen i givet fald aktivt har søgt at udnytte en sådan mulighed for frivillig udrejse.

Det skal endvidere indgå i vurderingen, om den pågældende har underskrevet "erklæring om medvirken til udsendelse af Danmark", om udlændingen reelt har medvirket til udsendelse, og om denne reelle medvirken har været konstant siden udløbet af udrejsefristen.

Der skal således være tale om en reel medvirken. Det vil ikke blive anset for reel medvirken, såfremt udlændingen medvirker til f.eks. fremskaffelse af rejselegitimation, men fortsat nægter at udrejse eller på anden måde modsætter sig udsendelse. Endvidere vil det forhold, at

en udlænding fremsætter forskellige betingelser eller krav for at ville udrejse frivilligt, være at sidestille med manglende medvirken.

Udlændingen anses heller ikke for at have medvirket, såfremt den pågældende underskriver erklæring om medvirken til udsendelse, men ikke aktivt medvirker til at tilvejebringe forudsætningerne for en udsendelse, f.eks. ved at meddele de nødvendige oplysninger til fastlæggelse af identitet eller nationalitet, såsom ved at medvirke til en sprogtest eller ved at fremskaffe originale dokumenter fra f.eks. slægtninge i hjemlandet.

Hvis en udlænding har været forsvundet i løbet af 18 måneders-perioden, vil dette være at sidestille med manglende medvirken i den eller de perioder, hvor han har været forsvundet. Det er i denne forbindelse vigtigt at fastslå, at den pågældende reelt har været forsvundet, og at det således ikke beror på fejlopdateringer eller lignende.

Hvis en udlænding har været udrejst af landet til et tredjeland i løbet af 18 måneders-perioden, vil dette være at betragte som manglende medvirken.

I de tilfælde, hvor der er etableret en særlig repatrieringsordning, vil en manglende accept af at modtage repatrieringshjælp være at sidestille med manglende medvirken.